

971

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 lipca 2010 r.

w sprawie przyznawania świadczeń żołnierzom rezerwy posiadającym przydziały kryzysowe

Na podstawie art. 132d ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy tryb i zakres oraz warunki przyznawania żołnierzom rezerwy posiadającym przydziały kryzysowe świadczeń określonych w art. 132d ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa — ustawę z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) żołnierz — żołnierza rezerwy posiadającego przydział kryzysowy;
- 3) świadczenia — świadczenia określone w art. 132d ust. 1 ustawy.

§ 3. Czynności przewidziane w rozporządzeniu dla dowódcy jednostki wojskowej wykonuje dowódca jednostki wojskowej, do której żołnierz posiada nadany przydział kryzysowy, lub właściwy ze względu na miejsce odbywania ćwiczeń wojskowych lub pełnienia okresowej służby wojskowej.

§ 4. 1. Dowódca jednostki wojskowej w dniu zwolnienia żołnierza z ćwiczeń wojskowych lub okresowej służby wojskowej wydaje żołnierzowi zaświadczenie o odbyciu ćwiczeń wojskowych lub pełnieniu okresowej służby wojskowej, jeżeli jest ono niezbędne żołnierzowi do ubiegania się o określone świadczenia.

2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na pisemny wniosek żołnierza złożony nie później niż w ostatnim dniu odbywania ćwiczeń wojskowych lub pełnienia okresowej służby wojskowej. We wniosku należy zgłosić cel wydania zaświadczenia oraz wskazać zakres informacji, o których mowa w ust. 3, stwierdzanych w zaświadczeniu.

3. W zaświadczeniu podaje się stopień wojskowy, imię i nazwisko, imię ojca oraz numer ewidencyjny PESEL żołnierza, datę rozpoczęcia i zakończenia ćwiczeń wojskowych lub okresowej służby wojskowej,

łącznie czas ich trwania oraz kwotę miesięcznego uposażenia wypłaconego z tytułu pełnienia tej służby, a także inne informacje, wskazane przez żołnierza, niezbędne przy ubieganiu się przez niego o przyznanie określonego świadczenia.

4. W uzasadnionych przypadkach wniosek, o którym mowa w ust. 2, można złożyć również po dniu zwolnienia żołnierza z ćwiczeń wojskowych lub okresowej służby wojskowej.

§ 5. 1. Rekompensatę finansową, o której mowa w art. 132d ust. 1 pkt 1 ustawy, zwaną dalej „rekompensatą finansową”, wypłaca się żołnierzowi, na jego wniosek, za każdy miesiąc pełnienia okresowej służby wojskowej, z wyjątkiem dni w danym miesiącu, o których mowa w ust. 5 i 7.

2. W przypadku rozpoczęcia lub zakończenia pełnienia okresowej służby wojskowej w trakcie miesiąca rekompensatę finansową wypłaca się w wysokości proporcjonalnej do liczby dni pełnienia tej służby w tym miesiącu.

3. Czas pełnienia okresowej służby wojskowej przez żołnierza ustala, niezwłocznie po złożeniu wniosku, o którym mowa w § 7 ust. 1, za każdy miesiąc dowódca jednostki wojskowej, a następnie stwierdza to w rozkazie dziennym, z którym za podpisem zapoznaje żołnierza.

4. Do uznania faktu pełnienia przez żołnierza okresowej służby wojskowej jest niezbędne jego stawienie się do pełnienia tej służby, stwierdzenie tego faktu w rozkazie dziennym dowódcy jednostki wojskowej, przyjęcie żołnierza do stanu ewidencyjnego jednostki wojskowej oraz faktyczne pełnienie przez niego tej służby.

5. Do czasu, o którym mowa w ust. 3, za który przysługuje rekompensata finansowa, nie wlicza się dni w danym miesiącu, w których żołnierz:

- 1) samowolnie opuścił jednostkę wojskową lub wyznaczone miejsce przebywania albo samowolnie poza nimi pozostawał;
- 2) z powodu znajdowania się pod wpływem alkoholu, środka odurzającego, substancji psychotropowej lub środka zastępczego był niedopuszczony do wykonywania obowiązków służbowych;
- 3) z powodu samookaleczenia lub samouszkodzenia ciała był niezdolny do wykonywania obowiązków służbowych;
- 4) został osadzony w izbie zatrzymań;
- 5) odmówił uczestnictwa w szkoleniu lub wykonywania obowiązków służbowych;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 180, poz. 1496, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1242, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 180, poz. 1109, Nr 206, poz. 1288, Nr 208, poz. 1308 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 97, poz. 801, Nr 161, poz. 1278, Nr 190, poz. 1474 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr 107, poz. 679, Nr 113, poz. 745 i Nr 127, poz. 857.

6) nie pełnił czynnej służby wojskowej z powodu niestawienia się do niej w terminie lub nieusprawiedliwionego spóźnienia z przepustki, urlopu albo podróży służbowej;

7) został zawieszony w czynnościach służbowych albo tymczasowo aresztowany.

6. Żołnierzowi, który przebywał na leczeniu w zakładzie opieki zdrowotnej, rekompensata finansowa przysługuje również za okres leczenia.

7. Rekompensata finansowa nie przysługuje, jeżeli leczenie żołnierza, o którym mowa w ust. 6, miało związek z okolicznościami, o których mowa w ust. 5, lub było nimi spowodowane.

§ 6. 1. Podstawę wymiaru rekompensaty finansowej stanowi kwota średniego miesięcznego wynagrodzenia otrzymanego przez żołnierza ze stosunku pracy w roku kalendarzowym poprzedzającym dzień rozpoczęcia okresowej służby wojskowej, podzielona przez liczbę dni danego miesiąca pełnienia okresowej służby wojskowej i pomnożona przez liczbę dni uznanych za czas pełnienia tej służby w danym miesiącu.

2. W skład wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, wchodzi również obowiązkowe składki lub zaliczki pobierane lub należne z tytułu ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego i zobowiązań podatkowych i odprowadzane do właściwych organów.

3. Do podstawy wymiaru rekompensaty finansowej wlicza się kwoty ponoszonych przez żołnierza świadczeń alimentacyjnych lub świadczeń odszkodowawczych, nałożonych prawomocnym wyrokiem sądowym lub ostateczną decyzją administracyjną.

4. Od podstawy wymiaru rekompensaty finansowej odlicza się kwotę, odpowiednio za dany miesiąc lub dni, wypłaconego uposażenia, które żołnierz otrzymał z tytułu pełnienia okresowej służby wojskowej, a także obowiązkowe składki lub zaliczki pobierane lub należne z tytułu ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego i zobowiązań podatkowych i odprowadzane do właściwych organów.

5. Żołnierz ubiegający się o przyznanie rekompensaty finansowej składa do dowódcy jednostki wojskowej zaświadczenie o wynagrodzeniu, o którym mowa w ust. 1, wydane przez pracodawcę.

6. W zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 5, podaje się również elementy wynagrodzenia, o których mowa w ust. 2.

§ 7. 1. Wniosek o ustalenie i wypłatę należnej rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 132d ust. 1 pkt 1 ustawy, żołnierz składa do dowódcy jednostki wojskowej nie później niż do końca miesiąca następującego po miesiącu, za który rekompensata finansowa przysługuje.

2. Dowódca jednostki wojskowej ustala wysokość rekompensaty finansowej lub odmawia jej wypłaty w drodze decyzji administracyjnej.

3. Na podstawie ostatecznej decyzji administracyjnej ustalającej wysokość rekompensaty finansowej dowódca jednostki wojskowej właściwy w sprawach finansowych w terminie 14 dni wypłaca żołnierzowi rekompensatę finansową na wskazany przez niego we wniosku rachunek lub przekazem pocztowym na wskazany adres korespondencyjny oraz odprowadza należne składki lub zaliczki z tytułu ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego i zobowiązań podatkowych do właściwych organów.

§ 8. W razie zbiegu uprawnień i świadczeń, o których mowa w art. 132d ust. 1 pkt 2 ustawy, z uprawnieniami i świadczeniami przysługującymi na podstawie przepisów o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa żołnierzowi skierowanemu lub wyznaczonemu do służby poza granicami państwa pełnionej w ramach okresowej służby wojskowej przysługuje odpowiednio tylko jedno uprawnienie lub świadczenie w wymiarze dla niego najkorzystniejszym.

§ 9. 1. Żołnierzom zamieszkującym poza miejscem pełnienia służby przysługuje prawo do zwrotu kosztów dojazdów z miejsca zamieszkania do miejsca pełnienia czynnej służby wojskowej i z powrotem, jeżeli:

- 1) zamieszkują poza granicami miejscowości, w której znajduje się miejsce odbywania ćwiczeń wojskowych lub pełnienia okresowej służby wojskowej, a miejscem tego zamieszkania jest ich miejsce pobytu stałego albo pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące;
- 2) miejscowość, w której zamieszkują, nie jest miejscowością, do której najkrótszy czas dojazdu lądowym środkiem publicznego transportu zbiorowego nie przekracza zgodnie z rozkładem jazdy dwóch godzin, w obie strony łącznie z przesiadkami, licząc od stacji (przystanku) najbliższej miejsca pełnienia służby do stacji (przystanku) najbliższej miejsca zamieszkania;
- 3) nie korzystają w czasie odbywania ćwiczeń wojskowych lub pełnienia okresowej służby wojskowej z zakwaterowania zbiorowego;
- 4) nie znajdują się w podróży służbowej;
- 5) nie pełnią czynnej służby wojskowej poza granicami państwa;
- 6) złożą wniosek o zwrot kosztów dojazdów i udokumentują te koszty.

2. Zwrotu kosztów dojazdu dokonują dowódcy jednostek wojskowych za dany miesiąc pełnienia czynnej służby wojskowej lub w dniu zwolnienia z czynnej służby wojskowej, wypłacając je wraz z uposażeniem.

3. Na udokumentowany wniosek żołnierza, uzasadniony jego trudną sytuacją materialną, dowódca jednostki wojskowej może, za pokwitowaniem, wypłacić ekwiwalent pieniężny w celu pokrycia kosztów, o których mowa w ust. 1.

4. Koszty dojazdu pomniejsza się o kwotę wynikającą z posiadanej przez żołnierza ulgi do przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego.

5. Zwrot kosztów dojazdu nie przysługuje również w przypadku zaistnienia okoliczności, o których mowa w § 5 ust. 5 i 7.

§ 10. Okres urlopu bezpłatnego udzielonego przez pracodawcę na czas odbywania ćwiczeń wojskowych lub pełnienia okresowej służby wojskowej jest wliczany do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze, w tym wymiar urlopu wypoczynkowego za dany rok, jeżeli żołnierz spełnił warunki określone w art. 120 ust. 1–4 ustawy i przedstawił pracodawcy, nie później niż w ciągu 14 dni od dnia podjęcia pracy, wniosek w tej sprawie wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w § 4 ust. 1.

§ 11. 1. Do wniosku o doliczenie okresu pełnienia czynnej służby wojskowej w ramach Narodowych Sił Rezerwowych do wysługi emerytalnej żołnierz posiadający uprawnienia emerytalne określone w ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66, z późn. zm.²⁾) dołącza zaświadczenie, o którym mowa w § 4 ust. 1.

2. Wysokość emerytury, przez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas w jej wymiarze okresów pełnienia czynnej służby wojskowej w ramach Narodowych Sił Rezerwowych, ustala się na dzień następujący po dniu zwolnienia z czynnej służby wojskowej i niezwłocznie wypłaca się świadczenie.

3. Z okresu pełnienia czynnej służby wojskowej w ramach Narodowych Sił Rezerwowych do wysługi emerytalnej nie dolicza się dni, o których mowa w § 5 i 7.

4. Do wysługi emerytalnej nie dolicza się okresu pełnienia czynnej służby wojskowej w ramach Narodowych Sił Rezerwowych, jeżeli zwolnienie żołnierza z tej służby nastąpiło z powodu unieważnienia przydziału kryzysowego w przypadkach, o których mowa w art. 59b ust. 10 pkt 5–8 i ust. 11 pkt 1, 3 i 4 ustawy.

§ 12. 1. Dofinansowanie kosztów studiów lub nauki albo stażu, kursu lub specjalizacji można przyznać żołnierzowi w wymiarze proporcjonalnym do deklarowanego okresu pozostawania na przydziale kryzysowym, jeżeli koszt studiów lub nauki albo stażu, kursu lub specjalizacji przekracza sześciokrotność najniższego uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego, które otrzymywałby w przypadku pełnienia okresowej służby wojskowej.

2. Z żołnierzem, o którym mowa w ust. 1, dowódca jednostki wojskowej zawiera umowę określającą w szczególności zasady, wysokość i sposób dofinansowania kosztów, o których mowa w ust. 1, a także warunki zwrotu przez żołnierza kosztów poniesionych na jego utrzymanie i naukę w przypadku przerwania kształcenia albo wygaśnięcia lub unieważnienia przydziału kryzysowego, przed określonym w umowie okresem, z przyczyn, o których mowa w art. 59b ust. 10 pkt 1, 2, 5–8, 10 i 11 i ust. 11 pkt 1–4 i 6 ustawy, w wysokości proporcjonalnej do czasu posiadania przydziału kryzysowego po zakończeniu tej nauki.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954, z 2005 r. Nr 10, poz. 65 i Nr 130, poz. 1085, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 82, poz. 559, z 2008 r. Nr 208, poz. 1308, z 2009 r. Nr 24, poz. 145, Nr 79, poz. 669, Nr 95, poz. 785 i Nr 161, poz. 1278 oraz z 2010 r. Nr 27, poz. 141, Nr 36, poz. 204 i Nr 113, poz. 745.

§ 13. 1. Dowódca jednostki wojskowej może przyznawać żołnierzowi określone odznaczenia, wyróżnienia lub nagrody również poza okresem odbywania lub pełnienia przez niego czynnej służby wojskowej, w trybie i na warunkach obowiązujących żołnierzy odbywających lub pełniących taką służbę, uwzględniając dodatkowo zaangażowanie tego żołnierza w czynną służbę wojskową lub funkcjonowanie jednostki wojskowej poza okresem odbywania lub pełnienia czynnej służby wojskowej.

2. W przypadku gdy przyznanie określonego świadczenia, o którym mowa w ust. 1, należy do innego organu i następuje na wniosek, uprawnienie do złożenia wniosku w tej sprawie przysługuje również dowódcy jednostki wojskowej.

3. Jeżeli do przyznania żołnierzowi określonych odznaczeń, wyróżnień i nagród jest wymagany odpowiedni okres odbywania lub pełnienia czynnej służby wojskowej, do okresu tego wlicza się okres przebywania przez żołnierza na przydziale kryzysowym.

§ 14. W zakresie wystąpień żołnierza rezerwy, o których mowa w art. 132d ust. 1 pkt 7 lit. b ustawy, poza okresem pełnienia przez niego czynnej służby wojskowej, nie jest wymagana odrębna zgoda na te wystąpienia.

§ 15. 1. Nadanie żołnierzowi tytułu honorowego, o którym mowa w art. 132d ust. 1 pkt 7 lit. c ustawy, następuje w trybie wyróżnienia określonym dla tytułu honorowego, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 190, poz. 1474).

2. Nadanie żołnierzowi tytułu honorowego może nastąpić nie wcześniej niż po upływie trzech lat posiadania przez niego przydziału kryzysowego lub wcześniej, jeżeli w ramach tego przydziału pełnił służbę wojskową poza granicami państwa przez okres co najmniej sześciu miesięcy.

3. Używanie tytułu honorowego, o którym mowa w art. 132d ust. 1 pkt 7 lit. c ustawy, w szczególności po zakończeniu służby w ramach Narodowych Sił Rezerwowych, powinno uwzględniać zwyczajowo przyjęty sposób używania takich tytułów. Używanie tego tytułu nie może naruszać godności tytułu żołnierza w czynnej służbie wojskowej lub żołnierza rezerwy.

§ 16. 1. Prawo do korzystania z pierwszeństwa w zatrudnieniu, o którym mowa w art. 132d ust. 1 pkt 7 lit. d ustawy, przysługuje wyłącznie w okresie posiadania przez żołnierza rezerwy przydziału kryzysowego, o ile nie odbywa on w tym czasie ćwiczeń wojskowych lub nie pełni okresowej służby wojskowej.

2. Na potrzeby realizacji uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, dowódca jednostki wojskowej wydaje, na wniosek żołnierza, opinię o żołnierzu, w której uwzględnia predyspozycje tego żołnierza do zajmowania określonego rodzaju stanowisk lub wykonywania przez niego pracy.

§ 17. 1. Bezpłatne zakwaterowanie zbiorowe przysługuje żołnierzom:

- 1) odbywającym ćwiczenia wojskowe — przez okres ich odbywania, pod warunkiem że łączny czas ich trwania, a w przypadku ćwiczeń wojskowych rotacyjnych czas trwania poszczególnych dni ich odbywania, jest dłuższy niż szesnaście godzin — z urzędu, według ustaleń dowódcy jednostki wojskowej;
- 2) pełniącym okresową służbę wojskową — przez okres jej pełnienia, pod warunkiem że okres ten obejmuje:
  - a) podróże służbowe, jeżeli brak jest możliwości lub uzasadnienia do skorzystania z innych rodzajów zakwaterowania — według ustaleń dowódcy jednostki wojskowej przed skierowaniem żołnierza w podróż służbową,
  - b) zamieszkiwanie przez żołnierza poza miejscowością, w której znajduje się miejsce pełnienia tej służby, lub miejscowością, o której mowa w § 9 ust. 1 pkt 2 — na wniosek lub za zgodą żołnierza,
  - c) udział jednostek wojskowych w zwalczaniu klęsk żywiołowych i likwidacji ich skutków, działaniach antyterrorystycznych i z zakresu ochrony mienia, w akcjach poszukiwawczych oraz w akcjach ratowania lub ochrony zdrowia i życia ludzkiego, w oczyszczaniu terenów z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych pochodzenia wojskowego oraz ich unieszkodliwianiu, a także udział w realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego — z urzędu, według ustaleń dowódcy jednostki wojskowej,
  - d) dyżury lub służby w systemie dobowym — z urzędu, według ustaleń dowódcy jednostki wojskowej,
  - e) przypadki, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 7 i 8 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2005 r. Nr 41, poz. 398, z późn. zm.³⁾) — z urzędu, według ustaleń dowódcy jednostki wojskowej,

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 132, poz. 1110, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832, z 2008 r. Nr 208, poz. 1308, Nr 220, poz. 1415 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 336 i Nr 168, poz. 1323 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 143 i Nr 113, poz. 745.

f) inne przypadki uzasadnione charakterem wykonywanych zadań służbowych, w tym w szczególności potrzebą usunięcia awarii sprzętu wojskowego lub zabezpieczenia pracy bojowej — z urzędu, według ustaleń dowódcy jednostki wojskowej.

2. Bezpłatne zakwaterowanie zbiorowe dowódca jednostki wojskowej może przyznać żołnierzowi pełniącemu okresową służbę wojskową, na wniosek tego żołnierza, również w przypadkach uzasadnionych jego sytuacją osobistą lub rodzinną.

§ 18. W zakresie przyznawania oznak i odznak, o którym mowa w art. 132d ust. 1 pkt 8 lit. d ustawy, przepis § 13 stosuje się odpowiednio.

§ 19. 1. Żołnierzom pełniącym okresową służbę wojskową przysługują coroczne bezpłatne badania profilaktyczne, jeżeli ustalony czas trwania tej służby wynosi co najmniej dwanaście miesięcy lub krócej, w przypadku gdy badanie to ma związek z pełnieniem służby poza granicami państwa.

2. Żołnierzom pełniącym okresową służbę wojskową w trakcie szkoleń poligonowych oraz ćwiczeń wojskowych (lotów, rejsów) przysługują bezpłatne świadczenia zdrowotne i bezpłatne zaopatrzenie w produkty lecznicze znajdujące się w wykazach leków podstawowych i uzupełniających oraz leki recepturowe, a także produkty lecznicze i wyroby medyczne oznaczone symbolem OTC określone w przepisach rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie wykazu produktów leczniczych oznaczonych symbolem OTC i wyrobów medycznych wydawanych bezpłatnie (Dz. U. Nr 61, poz. 542 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 668), niezależnie od czasu trwania tej służby.

3. W razie zbiegu uprawnień i świadczeń, o których mowa w art. 132d ust. 1 pkt 8 lit. e ustawy, z uprawnieniami i świadczeniami przysługującymi na podstawie przepisów o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa żołnierzowi skierowanemu lub wyznaczonemu do służby poza granicami państwa pełnionej w ramach okresowej służby wojskowej oraz powracającemu do kraju po jej zakończeniu przysługuje odpowiednio tylko jedno uprawnienie lub świadczenie w wymiarze dla niego najkorzystniejszym.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *D. Tusk*